ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/1022-0/2013.	
Érkezett: 2013 JÚN 28.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 3 db	

A Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága részére
1015 Budapest
Donáti utca 35.

Tisztelt Alkotmánybíróság! Ismételt beadvány!

Alulírott [redacted] (nyilvántartó kamara és nyilvántartási szám: Budapesti Ügyvédi Kamara [redacted], a mellékletként csatolt meghatalmazás alapján [redacted]) képviseletében eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26.§ (2) bekezdése alapján az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 48.§ (3) (4) és (7) bekezdéseivel szemben

alkotmányjogi panaszt

nyújtok be, amelynek keretében kérem, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg a fentebb megjelölt rendelkezések alaptörvény-ellenességét, mivel azok ellentétesek az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog alapelvével, valamint az Alaptörvény IX. cikkének (1) bekezdésével, amely a vélemény-nyilvánítási szabadságot foglalja magában, ezért azt a hatálybelépésére visszamenőleges hatállyal semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerint kivételesen alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy, ha egy alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás. Az Abtv. 29. §-a szerint ilyen esetben az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznyolcvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Abtv. 37.§ (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a közjogi szervezetszabályozó eszközöknek az Alaptörvénnyel való összhangját; az indítványozókra, az eljárásra és a jogkövetkezményekre ilyen esetben a jogszabályok felülvizsgálatára vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

2. Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 48.§ (1)-(7) bekezdései, amelyek 2013. január 1-jén léptek hatályba, szabályozzák az ülést vezető elnök rendészeti és fegyelmi jogkörét. Eszerint

48. § (1) Azt a felszólalót, aki felszólalása során az Országgyűlés tekintélyét vagy valamely személyt, csoportot - így különösen valamely nemzeti, etnikai, faji vagy vallási közösséget - sértő vagy illetlen kifejezést használ, az ülést vezető elnök rendreutasítja, egyidejűleg figyelmezteti a sértő vagy illetlen kifejezés ismételt használatának következményeire.

(2) Az ülést vezető elnök megvonja a szót attól a felszólalótól, aki a rendreutasítást követően ismételten sértő vagy illetlen kifejezést használ.

(3) Ha a képviselő felszólalása során az Országgyűlés tekintélyét vagy valamely személyt, csoportot - így különösen valamely nemzeti, etnikai, faji vagy vallási közösséget - kirívóan sértő kifejezést használ, vagy az általa használt sértő kifejezés súlyos rendzavaráshoz vezet, az ülést vezető elnök rendreutasítás és figyelmeztetés nélkül javasolhatja a képviselő kizárását az ülésnap hátralévő részéből, illetve a képviselő adott havi tiszteletdíjának csökkentését.

(4) A kizárásra vonatkozó javaslatról az Országgyűlés vita nélkül határoz. Ha az Országgyűlés határozatképtelen, a kizárásról az ülést vezető elnök határoz. Az ülést vezető elnök az Országgyűlés következő ülésén tájékoztatja az Országgyűlést a kizárásról és annak indokáról. Ezt követően az Országgyűlés vita nélkül határoz az ülést vezető elnök döntésének törvényességéről.

(5) Az ülésnapról kizárt képviselő az ülésnapon nem szólalhat fel újra. Az ülésnapról kizárt képviselő a kizárás napjára tiszteletdíjra nem jogosult.

(6) A házelnök - a (3) bekezdés szerinti bármely jogkövetkezményre irányuló javaslat hiányában - a kirívóan sértő kifejezés használatától számított öt napon belül jogosult a képviselő adott havi tiszteletdíjának csökkentését javasolni.

(7) A (3) és (6) bekezdés szerinti, a képviselő adott havi tiszteletdíjának csökkentésére irányuló javaslatról az Országgyűlés a javaslattételt követő ülésén, vita nélkül határoz. A tiszteletdíj csökkentésének mértéke nem haladhatja meg a képviselő egyhavi tiszteletdíjának harmadát.

A törvény tehát egyrészt korlátozza az országgyűlési képviselők vélemény-nyilvánítási jogát, másrészt pedig nem rendelkezik az Országgyűlés döntésével szemben alkalmazható jogorvoslati lehetőségekről. Márpedig az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdése kimondja, hogy „*mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási* döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti".

A jogorvoslathoz való jog alapját az ember szabadsághoz való alapjoga képezi. Ez a jog talán a legrégibb múltra vezethető vissza, és az egyik legértékesebb alapjogunk. A jogorvoslathoz való jognak nem volna semmilyen relevanciája, ha a különböző hatóságok által hozott döntések hibátlanok lennének. De tapasztalatból tudjuk, hogy ez nem így van, és éppen ezért szükséges ezen döntések korrekciója. Nem kétséges, hogy a tévedés lehetőségét ez az eljárás is magában hordozza. Előfordul az is, hogy a helyes döntés érdekében egy szubjektív, pontosan előre meg nem határozható kijelentést, viselkedést kell minősíteni, amely alapja lehet egy hibás döntés meghozatalának. Nem zárhatjuk ki továbbá a tévedés lehetőségét, amikor helytelenül minősítenek egy esetet. Természetesen a jogorvoslati lehetőségek biztosítása sem zárja ki teljes mértékben egy hibás döntés megszületésének lehetőségét, ugyanakkor esetlegesen csökkenti annak valószínűségét. Nem vitatható azonban, hogy ezen alapjog végső soron a jogállam minél teljesebb megvalósulását szolgálja, és a szabadsághoz való jog megfelelő érvényre jutásának egyik garanciáját is jelenti.

Márpedig jelen esetben az ülést vezető elnök rendészeti és fegyelmi jogköréből adódó, jogsértő országgyűlési döntések által megvalósult jogsérelmek orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás nem létezik.

Az alkotmányjogi panasszal érintett kérdés alkotmányjogi szempontból alapvető jelentőségű, mivel az összes országgyűlési képviselőt érinti.

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 48.§-ának támadott bekezdései 2013. január 1-jén léptek hatályba, így az alkotmányjogi panaszt az indítványozó a törvényes határidőn, 180 napon belül nyújtja be.

3. Az indítványozó érintettségét megalapozza, hogy a J[redacted]t [redacted]rt [redacted]n országgyűlési képviselőcsoportjának tagja, akivel szemben már négy alkalommal szabtak ki pénzbírságot.

4. Álláspontom szerint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 48.§ (3) (4) és (7) bekezdései az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésébe, valamint az Alaptörvény IX. cikkének (1) bekezdésébe ütköznek, hiszen oly módon korlátozzák a képviselők véleménynyilvánítási szabadságát, hogy az ülést vezető elnök rendészeti és fegyelmi jogköréből adódó országgyűlési döntésekkel szemben nem biztosítanak jogorvoslati lehetőséget.

Az alapvető jogok érvényesülésének biztosítása az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése szerint az állam elsőrendű kötelezettsége. A jogalkotótól igenis elvárható, hogy biztosítson jogorvoslati lehetőséget ebben az eljárásban is.

Budapest, 2013. június 27.

Tisztelettel,

[redacted]

Mellékletek:

F/1. a jogi képviselő meghatalmazása
F/2. H/11298. irományszámú döntés
F/3. H/11400. irományszámú döntés
F/4. H/11560. irományszámú döntés
F/5. H/11659. irományszámú döntés
F/6. jognyilatkozat